PROFUND ÎNDURERAT, POPORUL L-A CONDUS IERI PE ULTIMUL SĂU DRUM PE TOVARĂȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

Organ al Uniunii de Cultură Fizică și Sport din R. P. Romînă

Anul XXI — Nr. 4630 ★ Joi 25 martie 1965 ★ 4 pagini 25 bani

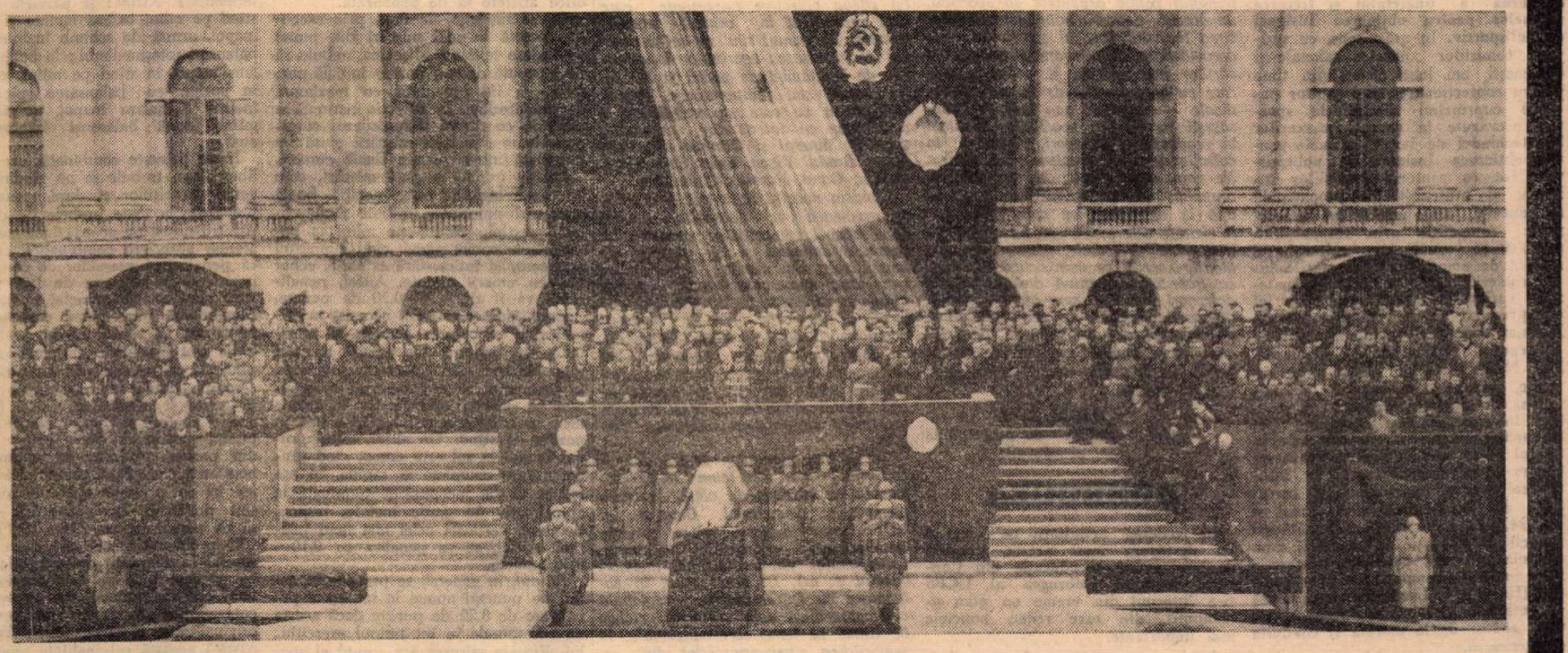

Aspect de la mitingul de doliu din Piața Republicii

24 martie 1965. Nu va fi uitată niciodată această zi, cînd poporul nostru a condus pe ultimul său drum pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Privirile patriei îndoliate, adînc îndurerate, gîndurile fiecăruia s-au îndreptat spre Palatul Consiliului de Stat, unde, timp de trei zile, din zori și pînă noaptea tîrziu, zeci și zeci de mii de oameni au adus omagiul lor la catafalcul aceluia care, cu totală dăruire de sine, și-a închinat întreaga viață slujirii poporului, fericirii sale, cauzei socialismului și păcii.

În aceste ceasuri de doliu s-au alăturat durerii noastre popoare ale lumii de pe toate continentele, steagurile a zeci de state fluturã cernite în bernă, în semn de omagiu adus strălucitului om de stat care a desfășurat o vastă activitate politică de colaborare și apropiere între popoare.

În această dimineață cernită, la Palatul Consiliului de Stat, la catafalcul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej se schimbă într-o adîncă tăcere ultimele gărzi. În sala aceasta, unde de atîtea ori s-a auzit glasul [illegible] vibrant și cumpătat, al celui care a [illegible] uriașă contribuție la mersul înainte [illegible]ore socialism, al Romîniei, răsună [illegible]ordurile grave, solemne, ale marșului [illegible]nebre.

În [illegible] de catafalc se află membrii familiale. Stau de strajă lîngă trupul neînsuflețit al conducătorului iubit membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, deputați în Marea Adunare națională, personalități de seamă ale vieții noastre științifice și culturale, generali.

La ora 10,30, din ultima gardă de onoare fac parte tovarășii săi cei mai apropiați de luptă și muncă: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Petre Borilă, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Mihai Dalea, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț.

La ora 10,50, sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, acoperit de steagurile îngemănate ale partidului și statului, purtat pe umeri de membri și membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., de secretarii C.C. al P.M.R., este scos din Palatul Consiliului de Stat și așezat pe catafalcul drapat în catifea neagră din fața tribunei ridicate în Piața Republicii.

Companiile militare, aliniate în fața tribunei, reprezentînd toate genurile de arme, dau onorul.

Mulțimea de oameni, profund îndurerată, aflată în piață, se descoperă. Este o mare umană, încremenită pînă departe, pe arterele Capitalei. Locuitori ai Bucureștiului, delegații ale tuturor regiunilor țării — oameni de toate profesiile, tineri și vîrstnici, bărbați și femei — înconjoară în aceste clipe catafalcul marelui dispărut. Întreg poporul stă parcă de veghe la catafalc, făcînd marea gardă de onoare aceluia ce vreme îndelungată s-a aflat în fruntea partidului, l-a condus cu atîta înflăcărare și clarviziune spre izbînzile de azi și de mîine ale Romîniei noi, socialiste.

Mai sînt cîteva clipe pînă la mitingul de doliu. În tribuna centrală, pe a cărei catifea strălucesc stemele partidului și statului, între care se desfășoară faldurile unei eșarfe îndoliate, urcă membrii familiei tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorii partidului și statului. În tribunele laterale iau loc membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești și instituțiilor centrale.

În tribune se află, de asemenea, membrii delegațiilor de partid și de stat, reprezentanții șefilor de state și ai guvernelor la funeraliile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Sînt prezenți șefii misiunilor diplomatice acreditați la București, atașați militari, ziariști romini și străini.

Începe mitingul de doliu. Cuvîntul de deschidere este rostit de tovarășul Chivu Stoica, președintele Comisiei de organizare a funeraliilor. Iau cuvîntul tovarășii Gheorghe Apostol, Ion Gheorghe Maurer, Nicolae Ceaușescu.

Mitingul de doliu ia sfîrșit.

Trupele prezintă onorul; în acordurile grave ale marșului funebru, ofițeri superiori ai forțelor noastre armate coboară sicriul de pe catafalc, depunîndu-l pe un afet de tun. În mașina militară care poartă tunul, un pluton de ostași stau neclintiți de strajă.

Cortegiul funerar își începe drumul spre Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

În fată sînt purtate mari coroane de flori, care au fost depuse la catafalc din partea C.C. al P.M.R., a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri, a Marii Adunări Naționale, organizațiilor obștești, Academiei R.P. Romîne, a familiei.

Urmează un grup de generali și ofițeri superiori purtînd perne de catifea vișinie pe care se află înaltele ordine și medalii romînești și străine cu care a fost distins tovarășul Gheorghiu-Dej.

După afetul de tun, pe care este așezat sicriul, păsesc membrii familiei marelui dispărut, conducătorii partidului și statului și alte persoane oficiale, membrii delegațiilor de partid și de stat din țările socialiste, reprezentanți ai unor șefi de state și guverne, delegați ai partidelor comuniste și muncitorești frățești.

Companiile de onoare, care urmează sicriul, poartă în frunte drapelul îndoliat al patriei.

Zeci și zeci de mii de oameni ai muncii însoțesc pe ultimul său drum pe iubitul tovarăș Gheorghiu-Dej.

Sînt deosebit de grele aceste clipe, cînd poporul romîn se desparte pentru totdeauna de fiul său credincios. Așa cum s-a petrecut și în viață, cînd tovarășul Gheorghiu-Dej se afla în mijlocul poporului, sicriul cu corpul său neînsuflețit trece printr-un imens culoar viu de oameni zguduiți de greaua durere pe care o încearcă patria noastră. Cu lacrimi pe fețele împietrite, cu inimile îndoliate, ei înclină fruntea la trecerea aceluia care și-a închinat întreaga sa viață binelui și fericirii poporului, aducîndu-i din nou prinosul dragostei și recunoștinței lor. Acest ultim drum este urmărit cu strîngere de inimă de o țară întreagă. Milioane de cetățeni ascultă cu emoție transmisia directă făcută de posturile noastre de radio, urmăresc în fața ecranelor de televiziune impresionanta solemnitate.

La ora 14, convoiul funerar ajunge la Parcul Libertății. Sfîrșitul coloanei celor care îl însoțesc pe ultimul său drum pe tovarășul Gheorghiu-Dej este încă undeva departe în urmă.

O masă compactă de oameni acoperă pietele de pe traseu, platourile din jurul Monumentului și aleile parcului.

Cortegiul se desfășoară solemn, pe lunga alee ce urcă spre Monumentul ce domină împrejurimile. Între arcele de granit roșu, ce se avîntă spre înălțimi, strălucește pînă departe flacăra ce arde într-o amforă, simbolizînd prezența veșnic vie în inima și gîndul țării a luptătorilor dirji ai poporului nostru, care și-au dăruit viața binelui și fericirii sale.

Cortegiul funerar se oprește în fața podului arcuit peste lac. Ridicat pe umeri de generali, în timp ce trupele prezintă onorul, sicriul, însoțit de membrii familiei și de conducătorii partidului și statului, este purtat, în sunetele marșului funebru, pe treptele marii scări ce urcă spre Monument.

Aici, pe marele platou, cu steagul îndoliat al țării, plecat în semn de salut, două batalioane de gardă, alcătuite din tineri născuți în anul 1944, anul eliberării patriei, prezintă onorul — simbol al omagiului pe care, alături de întregul popor, îl aduc generațiile de după 23 August care trăiesc anii luminoși ai vieții de astăzi, crescute, educate și călite sub conducerea înțeleaptă a partidului.

În fața Monumentului, sicriul este așezat pe un catafalc.

Se intonează Imnul de Stat al R. P. Romîne.

Ultimele clipe de rămas bun. Purtat pe umeri de conducătorii partidului și statului, sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, însoțit de membrii familiei, de șefii delegațiilor de peste hotare, este adus în fața criptei din centrul rotondei Monumentului. El este coborît încet în criptă, peste care se așează o lespede de marmură în care, sub stema partidului, se află gravată inscripția: „Gheorghe Gheorghiu-Dej — 8-11-1901 — 19-3-1965".

O tăcere adîncă s-a lăsat peste întreaga țară. Solemn, răsună acordurile Internaționalei. În semn de ultim omagiu se trag 24 de salve de artilerie în Capitală și în toate orașele de reședință ale regiunilor. De undeva, de departe, vîntul aduce sunetele triste ale sirenelor. Peste întreaga țară se așterne sunetul pătrunzător al acestui ultim salut muncitoresc, care răscolește tristețea ce a cuprins meleagurile patriei. Pentru trei minute se oprește în loc freamătul orașelor și satelor; nu se mai aude vuietul mașinilor din fabrici și uzine, de pe șantiere sau din mine, locomotivele și autovehiculele stau nemișcate, se opresc motoarele navelor ce poartă tricolorul romînesc pe mări îndepărtate. În picioare, la locul lor de muncă, pretutindeni, în case sau pe străzi, oamenii tac îndurerați.

Inima tovarășului Gheorghiu-Dej a încetat să bată; el trăiește însă în inima întregului popor, amintirea lui va fi păstrată cu adînc respect din generație în generație. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej nu mai este, dar memoria sa va fi eternizată — ca cel mai adînc omagiu al poporului — prin noi înfăptuiri în măreața operă de ridicare a patriei noastre pe culmile civilizației și progresului.

Ca un imn închinat memoriei sale răsună cu mai multă putere vuietul muncii ce se reia pretutindeni. Strîns unit în jurul Partidului Muncitoresc Romîn, al conducerii sale încercate, poporul nostru continuă hotărît și neabătut lupta pentru făurirea viitorului tot mai luminos al Romîniei socialiste.

MIRCEA MOARCĂȘ
ADRIAN IONESCU